

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2019)0200

Доклад от 2018 г. относно Турция

Резолюция на Европейския парламент от 13 март 2019 г. относно доклада на Комисията от 2018 г. относно Турция (2018/2150(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предходни резолюции относно Турция, и по-специално резолюциите си от 24 ноември 2016 г. относно отношенията между ЕС и Турция¹, от 27 октомври 2016 г. относно положението на журналистите в Турция² и от 8 февруари 2018 г. относно настоящото положение с правата на човека в Турция³,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 17 април 2018 г. до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно политиката на ЕС по въпросите на разширяването (COM(2018)0450), доклада относно Турция за 2018 г. (SWD(2018)0153) и преразгледания индикативен стратегически документ за Турция (2014 – 2020 г.), приет през август 2018 г.,
- като взе предвид заключенията на председателството от 13 декември 2016 г. и заключенията на Съвета от 26 юни 2018 г. и предишните заключения на Съвета и Европейския съвет по този въпрос,
- като взе предвид рамката за преговори с Турция от 3 октомври 2005 г. и факта, че както е случаят с всички присъединяващи се държави, присъединяването на Турция към ЕС зависи от пълното спазване на критериите от Копенхаген,
- като взе предвид Решение 2008/157/ЕО на Съвета от 18 февруари 2008 г. относно принципите, приоритетите и условията, съдържащи се в Партньорството за присъединяване с Република Турция („Партньорство за присъединяване“⁴), и предходните решения на Съвета от 2001 г., 2003 г. и 2006 г. относно Партньорството за присъединяване,
- като взе предвид съвместното изявление след срещата на високо равнище между

¹ Приети текстове, P8_TA(2016)0450.

² Приети текстове, P8_TA(2016)0423.

³ Приети текстове, P8_TA(2018)0040.

⁴ ОВ L 51, 26.2.2008 г., стр. 4.

ЕС и Турция от 29 ноември 2015 г. и Плана за действие ЕС — Турция,

- като взе предвид декларацията на Европейската общност и нейните държави членки от 21 септември 2005 г., включително разпоредбата, че признаването на всички държави членки е необходим елемент от преговорите, и необходимостта Турция да приложи изцяло допълнителния протокол към Споразумението от Анкара по отношение на всички държави членки, като премахне всички пречки за свободното движение на стоки, без ограничения или дискриминация,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид член 46 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), който гласи, че договарящите страни се задължават да изпълняват окончателните решения на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) по всяко дело, по което те са страна, а оттук и задължението на Турция да изпълнява всички решения на ЕСПЧ,
- като взе предвид Световния индекс за свобода на печата за 2018 г., публикуван от „Репортери без граници“, в който Турция се нарежда на 157-о място от общо 180 държави,
- като взе предвид Резолюция 1625(2008) на Съвета на Европа относно правата на собственост и наследяване на гръцкото православно население и фондациите му на островите Гьокчеада (Имброс) и Бозджаада (Тенедос),
- като взе предвид своята резолюция от 13 ноември 2014 г. относно действията на Турция, с които се създава напрежение в изключителната икономическа зона на Кипър¹, и резолюцията си от 15 април 2015 г. относно стогодишнината от арменския геноцид²,
- като взе предвид становищата на Венецианската комисия на Съвета на Европа, в частност тези от 10—11 март 2017 г. относно измененията на конституцията, по които предстои да се проведе национален референдум, относно мерките, предвидени в неотдавнашните извънредни укази по отношение на свободата на медиите и относно задълженията, правомощията и функционирането на наказателните мирови съдилища, от 6—7 октомври 2017 г. относно разпоредбите на Указ № 674 относно упражняването на местната демокрация, от 9—10 декември 2016 г. относно извънредни укази № 667—676, приети след неуспешния преврат от 15 юли 2016 г., и от 14—15 октомври 2016 г. относно суспендирането на втория параграф от член 83 от конституцията, който се фокусира върху парламентарната неприкосновеност,
- като взе предвид изявлението от 26 юли 2016 г. на комисаря на Съвета на Европа по правата на човека относно мерките, взети по време на извънредното положение в Турция,
- като взе предвид констатациите и заключенията на мисията на ОССЕ/БДИПЧ за оценка на потребностите относно предсрочните президентски и парламентарни избори от 24 юни 2018 г.,

¹ Приети текстове, P8_TA(2014)0052.

² Приети текстове, P8_TA(2015)0094.

- като взе предвид Резолюция 2156 на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ) от 25 април 2017 г., озаглавена „Функционирането на демократичните институции в Турция“, която доведе до подновяването на процедурата за мониторинг,
- като взе предвид изявлението на ЕС и Турция от 18 март 2016 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 2 март 2017 г. до Европейския парламент и Съвета относно първия годишен доклад относно Механизма за бежанците в Турция (СОМ(2017)0130), съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 14 март 2018 г. относно втория годишен доклад относно Механизма за бежанците в Турция (СОМ(2018)0091) и петия доклад на Комисията от 2 март 2017 г. до Европейския парламент, Европейския съвет и Съвета за напредъка, постигнат в изпълнението на Изявлението на ЕС и Турция (СОМ(2017)0204),
- като взе предвид препоръката на Комисията от 21 декември 2016 г. за решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори с Турция за споразумение относно разширяването на обхвата на двустранните преференциални търговски отношения и относно модернизирането на митническия съюз, както и заключенията на Съвета от 26 юни 2018 г., според които не се предвижда по-нататъшна работа за модернизиране на митническия съюз между ЕС и Турция,
- като взе предвид специалния доклад на Европейската сметна палата от 14 март 2018 г., озаглавен „Предприсъединителна помощ от ЕС за Турция — до момента са постигнати само ограничени резултати“,
- като взе предвид бюджета за 2019 г., съгласно който средствата за Турция в рамките на ИПП II ще бъдат намалени със 146,7 милиона предвид ситуацията в Турция по отношение на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава,
- като взе предвид доклада на Службата на върховния комисар на ООН за правата на човека от март 2018 г. относно въздействието на извънредното положение върху правата на човека в Турция, в който се посочва по-конкретно югоизточната част от страната,
- като взе предвид Споразумението за обратно приемане между ЕС и Турция,
- като взе предвид член 52 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A8-0091/2019),
- A. като има предвид, че Съвместният парламентарен комитет (СПК) ЕС — Турция проведе дългоочакваното си 77-о заседание в Брюксел на 28 април 2018 г., след три години застой в междупарламентарните отношения;
- Б. като има предвид, че според Службата на върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) Турция е приела най-голям брой бежанци в световен мащаб, с над 3 милиона регистрирани бежанци от Сирия, Ирак и Афганистан;
- В. като има предвид, че зачитането на принципите на правовата държава и

основните права, включително разделението на властите, демокрацията, свободата на изразяване на мнение и свободата на медиите, правата на човека, правата на малцинствата и свободата на вероизповедание, свободата на сдружаване и правото на мирни протести, борбата с корупцията и борбата с расизма и дискриминацията срещу уязвими групи са в основата на процеса на преговори;

- Г. като има предвид, че през ноември 2016 г. Парламентът призова Комисията и държавите членки да инициират временно замразяване на текущите преговори за присъединяване с Турция и се ангажира да преразгледа позицията си, след като бъдат отменени непропорционалните мерки, наложени във връзка с извънредното положение в Турция;
- Д. като има предвид, че през юли 2017 г. Парламентът призова Комисията и държавите членки, в съответствие с рамката за преговори, незабавно да спрат официално преговорите за присъединяването на Турция, ако пакетът за конституционна реформа бъде приложен без промяна;
1. отбелязва, че въведеното след опита за преврат от 2016 г. извънредно положение беше удължавано 7 пъти; приветства решението от 19 юли 2018 г. за отмяна на извънредното положение; при все това изразява съжаление, че новото законодателство, въведено през юли 2018 г., по-специално Закон № 7145, запазва много от правомощията, предоставени на президента и на изпълнителната власт в рамките на извънредното положение, и по същество му позволява да продължи всички ограничения, свързани със свободите и основните права на човека; подчертава, че това обезсилва всеки положителен ефект от неговото прекратяване; отбелязва, че продължителното извънредно положение доведе до ерозия на принципите на правовата държава и до влошаване на положението с правата на човека в Турция, което може да има дългосрочни последици за институционалната и социално-икономическата тъкан на страната; изразява загриженост, че много от процедурите, въведени през периода на извънредното положение, все още се прилагат от полицейските сили и от местните администрации; изразява също така загриженост относно сериозното влошаване на положението в областта на свободата на изразяване, свободата на събранията, свободата на сдружаване, процесуалните права и правото на собственост;
 2. изразява дълбока загриженост във връзка с факта, че над 150 000 души са били задържани при последвалите преврата репресии, 78 000 души са били арестувани по обвинения в тероризъм, а над 50 000 души остават в затвора, в повечето случаи без убедителни доказателства; изразява загриженост относно твърде продължителното предварително задържане и съдебно производство, относно факта, че в няколко случая все още не е повдигнато обвинение, и относно суровите условия на задържане; също така изразява загриженост относно широко разпространената практика на обявяване за невалидни на паспортите на роднините и заподозрените лица и подчертава необходимостта от справедлив процес и административна защита, когато обявяването на паспорт за невалиден не е добре обосновано; изразява особена загриженост във връзка с факта, че подобни задържания изглежда са насочени и към легитимни гласове на несъгласие, включително на защитници на правата на човека, журналисти или членове на опозицията; изразява силно тревога по повод на твърденията за малтретиране и изтезания на затворници, докладвани от няколко организации за защита на

- правата на човека и Службата на Върховния комисар на ООН по правата на човека; изразява дълбока загриженост относно докладите, в които се посочва, че дългосрочният строг тъмничен режим е широко разпространен и се превръща във второ наказание за задържаните; предупреждава за опасността от злоупотреба с мерките за борба с тероризма за легитимиране на потъпкването на правата на човека; настоятелно призовава Турция да спазва принципа за пропорционалност в мерките си за борба с тероризма и да приведе законодателството си в областта на борбата с тероризма в съответствие с международните стандарти в областта на правата на човека;
3. изразява съжаление относно предприеманите от турското правителство действия срещу турски граждани в трети държави, включително тормоз и отвлечения и скрито наблюдение, както и практиката за поддържане на горещи линии, чрез които хората биват насърчавани да правят доноси до правителството за други граждани; изразява дълбока загриженост относно незаконното отвлечане и екстрадиране на 101 турски граждани, извършено в 18 държави, което беше потвърдено в изявлението на турските органи от 16 юли 2018 г.; настоятелно призовава държавите — членки на ЕС да обработват по прозрачен начин всички искания за екстрадиране от страна на Турция, при спазване на съдебните процедури в пълно съответствие с международните стандарти в областта на правата на човека; отново заявява, че заповедите за арест на Интерпол не могат да бъдат използвани неправомерно срещу турски дисиденти, защитници на правата на човека, журналисти и лица, критикуващи правителството, като например бившия финалист за наградата „Сахаров“ Джан Дюндар;
4. отбелязва, че от въвеждането на извънредното положение са уволнени над 152 000 държавни служители, включително учители, лекари, университетски преподаватели (защитници на мира), адвокати, съдии и прокурори; отбелязва, че 125 000 души са се обърнали към анкетната комисия за мерките при извънредното положение (CoSEM), която е натоварена със задачата да преразгледа и да вземе решение в двугодишен срок относно жалбите срещу мерки, предприети в рамките на извънредното положение, и свързаните с тях укази, и че 81 000 от тези жалби все още очакват решение; отбелязва много ниския благоприятен резултат (7%), водещ до възстановяване на дейността на жалбоподателите на техните постове; изразява загриженост относно тесния обхват на мандата на анкетната комисия, нейната липса на независимост и факта, че проверките се извършват единствено въз основа на документи от преписката по делото, без участие на засегнатото лице; отбелязва, че тези уволнения са имали много тежки последици за засегнатите лица и техните семейства, включително в икономическо отношение, и че те са съпроводени с трайно социално и професионално стигматизиране; призовава турското правителство да гарантира, че всички лица имат право на справедлив процес и на преразглеждане на делата им съгласно международните стандарти от независим съд, който може да гарантира обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, причинени от тяхното произволно уволнение; призовава Турция да осигури оперативна, структурна и финансова независимост на националната институция по правата на човека и равенството и на институцията на омбудсмана, за да се гарантира техният капацитет да предоставят истински възможности за преразглеждане и обезщетение;
5. изразява дълбока загриженост във връзка със съобщенията за използването на Дирекцията по религиозните въпроси (Дианет) от турската разузнавателна

агенция за целите на преследването на опозиционни лидери от движението Гюлен или на други опоненти, и настоятелно призовава институциите, отговарящи за сигурността на равнището на ЕС и на държавите членки, да разследват това сериозно нарушение на суверенитета и обществения ред;

6. осъжда засиления контрол и политически натиск на изпълнителната власт, засягащ работата на съдиите и прокурорите; подчертава, че е необходима сериозна реформа на законодателната и съдебната власт, за да може Турция да подобри достъпа до съдебната система, да повиши нейната ефективност и да осигури по-добра защита за правото на съдебен процес в разумен срок; подчертава, че тези реформи са необходими и за да може Турция да изпълнява задълженията си съгласно международното право в областта на правата на човека; изразява тревога, че уволняването на над 4000 съдии и прокурори е заплаха за независимостта и безпристрастността на съдебната система; счита също, че задържането на над 570 адвокати е пречка за правото на защита и представлява нарушение на правото на справедлив съдебен процес; осъжда също така задържането и съдебния тормоз срещу адвокати в областта на правата на човека; призовава групата за действие за извършване на реформи да преразгледа стратегията за съдебната реформа и да я приведе в съответствие с изискваните стандарти на ЕС и Съвета на Европа; призовава Турция да гарантира участието на всички съответни заинтересовани страни, и по-специално на организациите на гражданското общество, в целия процес на реформи; призовава Комисията да наблюдава правилното използване на финансирането от ЕС за обучение на служителите в съдебната система и правоприлагащите органи, което не следва да се използва за легитимиране на репресивно поведение;
7. отбелязва със загриженост, че след въвеждането на извънредното положение броят на молбите за убежище, подадени от турски граждани, значително се е увеличил, като в резултат на това Турция сега е на пето място по броя на молбите за убежище в държавите — членки на ЕС, по данни на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището; подчертава, че през септември 2018 г. все още се е очаквало първоинстанционно решение по над 16 000 молби;
8. отново посочва значението на свободата и независимостта на медиите като една от основните ценности на ЕС и крайъгълен камък на всяка демокрация; изразява сериозна загриженост относно непропорционалните и произволни мерки, които ограничават свободата на изразяване, свободата на медиите и достъпа до информация; осъжда закриването на над 160 медии, задържането на голям брой журналисти и работещи в медиите след опита за преврат, издадените необосновани и непропорционални присъди и блокирането на над 114 000 уебсайта в Турция до миналата година, включително този на Уикипедия; насочва вниманието към наложените ограничения на правата на журналистите и защитниците на правата на човека, работещи по кюрдския въпрос; настоятелно призовава Турция да гарантира свободата на медиите като приоритетен въпрос и незабавно да освободи и оправдае всички незаконно задържани журналисти; призовава турските органи да демонстрират нулева толерантност спрямо всички случаи на физическо насилие и словесни обиди или заплахи срещу журналисти и да позволят на медиите, които са били произволно закрити, да заработят отново;
9. изразява сериозна загриженост относно свиващото се пространство за гражданското общество и утвърждаването на основните права и свободи;

подчертава, че по време на извънредното положение са били задържани голям брой активисти, включително защитници на правата на човека, и демонстрациите са били многократно забранявани; призовава Турция да освободи всички лишени от свобода защитници на правата на човека, журналисти и други лица, които са били задържани по неоснователни обвинения, и да свали тези обвинения и да им даде възможност да вършат работата си без заплахата или пречката при всички обстоятелства; призовава Турция да защитава основните права на всички граждани, включително етнически, религиозни и сексуални малцинства; припомня, че законодателството в Турция относно изказванията, насаждащи омраза, не отговаря на съдебната практика на ЕСПЧ; настоятелно призовава правителството и парламента на Турция да приемат законодателство в областта на престъпленията от омраза, което да може да защитава малцинствата от физически и вербални атаки, и да изпълняват критериите от Копенхаген за държавите, кандидатстващи за членство в ЕС, по отношение на зачитането и защитата на малцинствата; призовава Комисията и държавите членки да увеличат закрилата и подпомагането за изложените на риск защитници на правата на човека в Турция, включително посредством предоставяне на спешни безвъзмездни средства;

10. осъжда произволното задържане на Осман Кавала, известен и уважаван лидер на гражданското общество в Турция, който е задържан в продължение на вече над една година и половина; изразява възмущението си от неотдавнашния обвинителен акт срещу Осман Кавала и 15 други лица, които са изправени пред тежка доживотна присъда за „опит за сваляне на правителството“ заради предполагаемите им роли в протестите в „Гези“ през 2013 г.; призовава за тяхното незабавно и безусловно освобождаване и изисква делегацията на ЕС в Турция да следи техния случай отблизо; освен това призовава делегацията на Европейския парламент да присъства на съдебния процес; не одобрява задържането на 13 представители на академичните среди и активисти на 16 ноември 2018 г. във връзка със случая на Осман Кавала; отбелязва, че 12 от тях са били освободени, след като са дали показания, а един все още е задържан; призовава за неговото освобождаване до началото на производството и за отмяна на забраната за пътуване, наложена на останалите;
11. изразява сериозна загриженост във връзка с незачитането на свободата на религията, дискриминацията срещу религиозни малцинства, в т.ч. християни и алевити, и насилието по религиозни причини; подчертава, че църквите продължават да са изправени пред сериозни проблеми да създават или да продължават да използват места за богослужение; призовава турските органи да подкрепят положителни и ефективни реформи в областта на свободата на мисълта, съвестта и религията, като дадат възможност на религиозните общности да получат правосубектност, като разрешат на благотворителните фондации да избират своите ръководни органи, като премахнат всички ограничения за обучението, назначаването и наследяването на духовници, като спазват съответните решения на ЕСПЧ и препоръките на Венецианската комисия и като премахнат всички форми на дискриминация или препятствия, основаващи се на религия; призовава Турция да зачита особеното естество и значение на Вселенската патриаршия и да признае нейната правосубектност; отново подчертава необходимостта Семинарията в Халки да бъде отново отворена и да се премахнат всички пречки пред правилното ѝ функциониране; призовава да бъде публикуван правилникът за избори за немюсюлманските фондации; приветства факта, че турското правителство върна 50 арамейски църкви, манастири и

гробница в Мардин, и призовава турските органи също така да върнат съответните земи на законните им собственици; насочва вниманието към въздействието на мерките за сигурност върху населението в Тур Абдин и призовава Турция да гарантира запазването на достъпа на обитателите до образование, икономическа дейност и религиозни обекти; настоятелно призовава Турция да направи всичко възможно, за да се избегне разрушаването на арамейско културно наследство поради текущата подготвителна работа по проекта за язовир „Илису“; призовава турските органи да предприемат сериозни действия срещу всички прояви на антисемитизъм в обществото;

12. изразява загрижеността си относно нарушенията на правата на човека на ЛГБТИ лицата, и по-специално многократните забрани на прайд шествия и свързани с ЛГБТИ събития в страната, които все още биват налагани въпреки отмяната на извънредното положение, и призовава за незабавна отмяна на тези дискриминационни забрани; призовава Турция да предприеме адекватни мерки за предотвратяване и наказване на изказвания, подбуждащи към омраза, или на престъпления, насочени към групи в неравностойно положение като роми и сирийски бежанци и търсещи убежище лица, и призовава за постоянни усилия за подобряване на тяхното положение; призовава Турция да приложи изцяло стратегическия план за интеграция на ромите за периода 2016—2021 г., като обърне специално внимание на борбата с антиромските настроения, да гарантира достъп до качествени и финансово достъпни жилища за ромите, да гарантира достъпа им до образование и да вземе мерки за предотвратяване на ранното отпадане от училище, да води борба срещу сегрегацията и да увеличи процента на заетост сред ромите; отбелязва със загриженост увеличаването на броя на т.нар. „убийства на честта“; изисква от Турция да хармонизира вътрешното си законодателство с Конвенцията от Истанбул на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие; призовава Турция да гарантира пълно равенство на всички граждани и да предприеме необходимите действия за уреждане на проблемите, пред които са изправени членовете на малцинствата, по-специално по отношение на правата на образование и собственост; припомня значението на пълното прилагане на резолюцията на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа относно островите Имброс и Тенедос и призовава Турция да съдейства за репатрирането на семействата от малцинствата, които желаят да се завърнат на тези острови; приветства откриването на училище на гръцкото малцинство на Имброс, което представлява положителна стъпка;
13. изразява загриженост относно разпространението и сериозността на насилието срещу жени в турското общество, включително убийствата на честта, незаконните бракове с непълнолетни и сексуалната злоупотреба, както и относно нежеланието на турските органи да наказват извършителите на насилие, основано на пола; подчертава, че през 2018 г. домашното насилие е довело до смъртта на 440 жени — увеличение спрямо предходните години, и че наказателните производства често са продължителни и биват забавяни; призовава турското правителство да приеме и приложи политика на нулева толерантност по този въпрос;
14. призовава правителството на Турция да спазва и изцяло да прилага правните задължения, които е поело за защита на културното наследство, и по-специално добросъвестно да изготви интегриран опис на гръцкото, арменското, асирийското и друго културно наследство, унищожено или разрушено през изминалия век; в

този контекст се противопоставя на каквито и да е крайни възгледи, които насърчават промени на облика на историческо-религиозния паметник „Света София“ и превръщането му в джамия; призовава Турция да ратифицира Конвенцията на ЮНЕСКО от 2005 г. за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване; призовава Турция да си сътрудничи със съответните международни организации, особено със Съвета на Европа, за предотвратяване и борба срещу незаконния трафик и срещу преднамереното унищожаване на културното наследство;

15. изразява дълбока загриженост относно положението в югоизточната част на Турция и сериозните твърдения за нарушения на правата на човека, прекомерно използване на сила, изтезания и сурово ограничаване на правото на свобода на мнението и изразяването, както и политическото участие в югоизточната част, особено след провала на процеса за уреждане на кюрдския въпрос през 2015 г., както е документирано от Службата на върховния комисар на ООН за правата на човека и защитниците на правата на човека в Турция; отново осъжда категорично възобновяването на насилието от страна на Кюрдската работническа партия (ПКК), която е в списъка на ЕС на терористичните организации от 2002 г. насам; подчертава неотложната необходимост от възобновяване на един надежден политически процес, който да доведе до мирно уреждане на кюрдския въпрос; призовава Турция незабавно да разследва всички сериозни твърдения за нарушения на правата на човека и убийства и да позволи на международните наблюдатели да извършат независими проверки; изразява загриженост във връзка с разрушаването на обекти на историческото наследство в югоизточната част, включително древната крепост Сур в Диарбекир, която беше включена в списъка на обектите на световното наследство на ЮНЕСКО, действие, което застрашава опазването на кюрдската идентичност и култура в Турция;
16. отбелязва със загриженост, че по време на извънредното положение много голям брой кметове и заместник-кметове в югоизточната част на страната са били уволнени и/или арестувани и че правителството е назначило управители, които да ги заменят; подчертава, че в резултат на това голяма част от тюрското население не е било демократично представено на местно равнище; счита, че общинските избори, които предстои да се проведат през март 2019 г., трябва да се разглеждат като важна възможност за пълно възстановяване на принципа на пряк демократичен мандат;
17. отбелязва със загриженост, че извънредното положение и някои разпоредби от пакета за конституционни реформи допълнително са ограничили способността на Великото национално събрание да изпълнява основната си роля за осигуряване на демократичен контрол и отчетност; отбелязва с голяма загриженост задържането на двама членове на Народнорепубликанската партия (СНР) и начина, по който Демократичната партия на народите (НДР) е особено маргинализирана, като много от нейните законодатели са задържани на основание предполагаема подкрепа за терористични дейности; призовава за освобождаването на всички членове на Великото национално събрание, задържани заради изказвания и действия в рамките на парламентарната им дейност; подчертава, че Великото национално събрание следва да бъде централната институция на тюрската демокрация и да представлява всички граждани в условия на равнопоставеност; изразява съжаление относно високия избирателен праг, който ограничава истинското политическо представителство и не отразява плуралистичното

общество на Турция;

18. осъжда продължаващото задържане на Селяхаттин Демирташ, опозиционен лидер и кандидат за президент; приветства решението на ЕСПЧ по неговото дело, в което турските органи са призовани за незабавното му освобождаване; подчертава, че ЕСПЧ постанови също така, че задържането на г-н Демирташ има за скрита цел най-вече потискането на плурализма и ограничаването на свободата на политически дебат; осъжда позицията на турските органи срещу това решение; очаква Комисията и държавите членки да следят отблизо този случай и призовава за незабавното и безусловно освобождаване на г-н Демирташ;
19. подчертава значението на борбата с корупцията и насочва вниманието към констатациите от доклада за Турция от 2018 г., според които корупцията продължава да преобладава в много сфери и все още е сериозен проблем; изразява загриженост, че резултатите по отношение на разследването, наказателното преследване и издаването на присъди по дела за корупция продължават да бъдат незадоволителни, особено във връзка със случаи на корупция по високите етажи;
20. припомня, че според Венецианската комисия при измененията на конституцията във връзка с въвеждането на президентска система липсват достатъчно механизми за взаимен контрол и баланс между властите, като освен това е застрашено разделението между изпълнителната и съдебната власт; припомня освен това, че Европейският парламент призова турското правителство да извърши конституционни и съдебни промени и реформи в сътрудничество с Венецианската комисия и че миналата година призова също така за официалното спиране на преговорите за присъединяване, в случай че конституционната реформа бъде приложена без промени, тъй като това би било несъвместимо с критериите от Копенхаген;
21. като взема предвид всичко изложено по-горе, препоръчва на Комисията и Съвета на Европейския съюз, в съответствие с рамката за преговори, да прекратят официално преговорите за присъединяване с Турция; при все това остава ангажиран с провеждането на демократичен и политически диалог с Турция; отправя искане към Комисията да използва средствата, понастоящем разпределени за Инструмента за предприсъединителна помощ (ИПП II и бъдещия ИПП III), за да подкрепи, посредством пряко управляван от ЕС специален пакет, гражданското общество на Турция, защитниците на правата на човека и журналистите и да увеличи възможностите за контакти между хората, за академичен диалог, достъп на турски студенти до европейски университети и медийни платформи за журналисти, с цел защита и насърчаване на демократичните ценности и принципи, правата на човека и правовата държава; без да се засяга член 49 от Договора за Европейския съюз, очаква отношенията между Турция и ЕС да бъдат преосмислени като ефективно партньорство; подчертава, че политическите ангажименти между ЕС и Турция следва да се основават на разпоредби за обвързване с условия по отношение на зачитането на демокрацията, принципите на правовата държава и основните права;
22. отбелязва, че въпреки че в началото процесът на присъединяване към ЕС даде силна мотивация за провеждане на реформи в Турция, през последните няколко години се наблюдава рязко влошаване на положението в областта на правовата държава и правата на човека;

23. подчертава, че модернизирането на митническия съюз би укрепило допълнително вече съществуващите здрави връзки между Турция и Европейския съюз и би запазило икономическата обвързаност на Турция с ЕС; поради това счита, че следва да се остави възможност за модернизиране и подобряване на митническия съюз между ЕС и Турция от 1995 г., с цел да бъдат включени значими области като селското стопанство, услугите и обществените поръчки, които понастоящем не са обхванати; припомня, че Турция е петият най-голям търговски партньор на ЕС, докато ЕС е най-големият търговски партньор на Турция, че две трети от преките чуждестранни инвестиции (ПЧИ) в Турция идват от държави – членки на ЕС и че Турция е важен пазар за растеж за ЕС; счита, че модернизирането би предоставило ценна възможност за въвеждане на условия за демократичност, положителен ефект на лоста и възможност за пътна карта, в която модернизирането на митническия съюз би било съпътствано от конкретни подобрения от Турция при демократичните реформи в областите демокрация, права на човека, основни свободи и принципи на правовата държава и в посока към истинско отворено пространство за гражданското общество и плурализма; счита освен това, че модернизирането на митническия съюз би предоставило важна възможност за политически диалог относно социално и екологически устойчивото икономическо развитие и изменението на климата, както и относно трудовите права в Турция; призовава Комисията да започне подготвителна работа за модернизирането на митническия съюз веднага щом турското правителство докаже готовността си за провеждане на сериозни реформи; призовава Комисията да включи в осъвременения митнически съюз клауза относно правата на човека и основните свободи, като превърне правата на човека и основните свободи във важно условие; припомня, че настоящият митнически съюз няма да достигне пълния си потенциал, докато Турция не приложи изцяло допълнителния протокол по отношение на всички държави членки;
24. посочва, че синдикалните свободи и социалният диалог са от жизненоважно значение за развитието на плуралистично общество; изразява съжаление относно законодателните пропуски по отношение на трудовите и синдикалните права и подчертава, че правото на организиране, правото на колективно договаряне и правото на стачка са основни права на работниците; изразява дълбоко съжаление, че участието в синдикална организация се приема като доказателство за престъпление при съдебни дела; счита, че подобна позиция би застрашила допълнително статута на профсъюзите в страната; изразява сериозна загриженост относно условията на труд на работниците при изграждането на новото летище в Истанбул, тъй като се твърди, че 38 работници са загинали при трудови злополуки от началото на строителните работи през май 2015 г., а 31 души, включително един синдикален лидер, понастоящем са задържани заради протести срещу лошите условия на труд и ниските и нередовно изплащани надници; призовава турските органи да се консултират тясно със съответните синдикални организации по въпроса за необходимите гаранции за работниците по обектите, да проведат задълбочено разследване на настъпилите смъртни случаи и наранявания и да осигурят на синдикалните организации пълен достъп до засегнатите работници; изразява загриженост относно детския труд, особено в сектори като селското стопанство и лятната работа; отбелязва усилията на турското правителство да предостави на бежанците, ползващи се от временна закрила в Турция, право на работа, ако получат подходящо разрешително; отбелязва, че са издадени над 20 000 разрешителни за работа на сирийци и че те

включват определени условия, засягащи минималната работна заплата и социалното осигуряване; посочва, че въпреки тези усилия много сирийци продължават да работят без разрешение в множество различни сектори и провинции в Турция; подчертава, че езикът все още е една от най-значимите пречки за сирийските работници;

25. призовава турското правителство да спре плановете си за изграждане на атомната електроцентрала „Аккую“; призовава Турция да спазва Конвенцията от Еспо; отправя искане към турското правителство да включи правителствата на съседните си държави, като Гърция и Кипър, във всяко по-нататъшно развитие на проекта „Аккую“ или най-малко да проведе консултации с тях;
26. отбелязва, че либерализирането на визовия режим е от голямо значение за турските граждани, особено за студентите, университетските преподаватели, представителите на бизнеса и хората със семейни връзки в държавите – членки на ЕС; насърчава турското правителство да изпълни изцяло 72-та критерия, определени в пътната карта за либерализиране на визовия режим; подчертава, че преразглеждането на законодателството на Турция в областта на борбата с тероризма е ключово условие за гарантирането на основните права и свободи; насърчава Турция да положи необходимите усилия за изпълнение на останалите показатели; подчертава, че либерализирането на визовия режим ще бъде възможно, след като всички критерии бъдат изцяло и ефективно изпълнени по недискриминационен начин;
27. припомня важната роля, изиграна от Турция в отговор на породената от войната в Сирия миграционна криза; счита, че Турция и нейното население са демонстрирали голямо гостоприемство, предлагайки подслон на над 3,5 милиона сирийски бежанци; подчертава, че броят на сирийските деца в училищна възраст е около 1 милион, от които 60% са регистрирани в турски училища; отбелязва изявлението на ЕС и Турция от 18 март 2016 г., настоятелно призовава Турция да спазва принципа на забрана за връщане; изразява съжаление относно факта, че по линия на програмата на ИПП за 2011—2012 г. ЕС финансира закупуването на бронирани превозни средства за наблюдение Cobra II, и призовава Комисията да наблюдава отблизо употребата на оборудването, (съ)финансирано по линия на програми на ЕС, и ефективното прилагане на принципа на забрана за връщане, особено на границата със Сирия; призовава ЕС и неговите държави членки да спазват обещанията си за широкомащабно презаселване и да осигурят достатъчно финансови средства за дългосрочна подкрепа за сирийските бежанци в Турция; отчита специалния доклад на Европейската сметна палата от 2018 г., в който се призовава за по-голяма ефективност и прозрачност при определянето и разпределянето на финансирането; посочва нарастващата несигурност за сирийските бежанци относно перспективите за тяхната временна закрила в Турция и призовава Турция да обмисли стратегии за засилено социално сближаване в области с големи сирийски бежански общности, както и за дългосрочно социално-икономическо и културно приобщаване и адекватен и ефективен достъп до образование и професионално обучение; призовава Комисията да остане бдителна и да гарантира, че когато се използват средства на ЕС, правата на бежанците се спазват по подходящ начин, и че се предприемат действия за предотвратяване на детския труд, сексуалната експлоатация на деца и други нарушения на правата на човека;

28. отбелязва значението — както за ЕС, така и за неговите държави членки и Турция — на поддържането на тесен диалог и сътрудничество по въпросите на външната политика и сигурността; насърчава сътрудничество и по-нататъшно сближаване на позициите по въпросите на външните работи, отбраната и сигурността, включително сътрудничество за борба с тероризма; припомня, че Турция е дългогодишен член на НАТО и има ключово геостратегическо местоположение за поддържането на регионалната и европейската сигурност; отбелязва, че ЕС и Турция продължават да си сътрудничат по въпроси от (военно) стратегическо значение в рамките на НАТО; поради това призовава Турция да възобнови сътрудничеството с членовете на НАТО, които са членове на ЕС, в рамките на текущата програма на НАТО за сътрудничество с държави извън ЕС;
29. приветства Турция по повод договарянето на меморандума относно Идлиб; изразява съжаление относно твърденията, че подкрепени от Турция въоръжени групи от Свободната сирийска армия (ССА) са иззели, заграбили и унищожили собственост на кюрдски граждани в района на Африн в Северна Сирия; настоява, че Турция и групите на ССА в Африн следва да компенсират разселените жители, чието имущество са иззели, разрушили или заграбили, и че жителите не следва да останат завинаги лишени от своето имущество; изразява загриженост относно сведенията за широк спектър нарушения, извършвани в Африн главно от сирийски въоръжени групи, оборудвани и въоръжени от Турция, както и от турски въоръжени сили, за които се предполага, че са завзели няколко училища, нарушавайки учебния процес на децата; изразява загриженост, че Турция също така желае да промени демографския баланс в кантон Африн, презаселвайки сирийски араби сунити бежанци от Турция в региона, населен с кюрди; изисква от турското правителство да оттегли обвиненията срещу всички граждани, които са критикували военните действия на Турция в Сирия, и по този начин да спази правото на свобода на словото;
30. припомня важността на добросъседските отношения; в този контекст призовава Турция да увеличи усилията си за разрешаване на неуредените двустранни въпроси, включително неуредените правни задължения и спорове със своите непосредствени съседи относно сухоземните и морските граници и въздушното пространство, съгласно разпоредбите на Устава на ООН и международното право; повтаря призива си към турското правителство да подпише и ратифицира Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право (UNCLOS); настоятелно призовава турското правителство да сложи край на многократните нарушения на гръцкото въздушно пространство и гръцките териториални води и да зачита териториалната цялост и суверенитета на всички свои съседи; изразява съжалението си, че обявената от турското Велико национално събрание заплаха, че е налице повод за обявяване на война (*casus belli*) срещу Гърция, все още не е оттеглена;
31. приветства усилията под егидата на генералния секретар на ООН за възобновяване на преговорите за обединението на Кипър; отново изразява подкрепата си за справедливо, всеобхватно и трайно решение въз основа на създаването на федерация от две общности и две зони, с единна международна правосубектност, единен суверенитет и единно гражданство, и с политическо равноправие между двете общности, както е определено в съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН, в съответствие с международното право и достиженията на правото на ЕС и при зачитане на принципите, на които се

основава Съюзът; насочва вниманието към рамката, предложена от генералния секретар на ООН, и призова му за възобновяване на преговорите, въз основа на вече постигнатите споразумения в процеса от Кранс Монтана през 2017 г.; призовава ЕС и неговите държави членки да играят по-активна роля в довеждането на преговорите до успешен край; отново призовава всички заинтересовани страни, и особено Турция, да поемат ангажимент и да допринесат за намирането на цялостно решение; призовава Турция да започне да изтегля своите войски от Кипър, да предаде контрола върху затворения участък на Фамагуста на ООН в съответствие с Резолюция 550 на Съвета за сигурност на ООН и да се въздържа от действия, които променят демографския баланс на острова чрез политика на незаконни заселвания; подчертава необходимостта от прилагането на достиженията на правото на ЕС в целия остров; признава в тази връзка значението на продължаването на работата на специалната комисия на двете общности за подготовка за ЕС; поема ангажимент да активизира своите усилия за работа с общността на турските кипърци при нейната подготовка за пълно интегриране в ЕС след решаването на кипърския проблем и призовава Комисията да направи същото; приветства важната работа на включващия двете общности Комитет за безследно изчезналите лица (КБИЛ), който се занимава с изчезналите турски кипърци и гръцки кипърци, и приветства факта, че е предоставен подобрен достъп до всички съответни обекти, включително военни зони; призовава Турция да съдейства на КБИЛ чрез предоставяне на информация от своите военни архиви; признава законното право на Република Кипър да встъпва в двустранни споразумения, засягащи нейната изключителна икономическа зона; призовава отново Турция да зачита напълно суверенните права на всички държави членки, включително правата, свързани с проучването и експлоатацията на природни ресурси, в съответствие с достиженията на правото на ЕС и международното право; настоятелно призовава Турция да работи за мирно уреждане на споровете и да се въздържа от всякакви заплахи или действия, които биха могли да имат отрицателен ефект върху добросъседските отношения;

32. призовава Турция и Армения да продължат нормализирането на своите отношения; подчертава, че отварянето на границите между Турция и Армения би могло да доведе до подобрени отношения, особено в областта на трансграничното сътрудничество и икономическата интеграция;
33. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на държавите членки, както и на правителството и Великото национално събрание на Турция, както и да разпорежи превод на настоящия доклад на турски език.